

Direcția Generală a Finanțelor Publice a fost sesizată de Activitatea de Inspecție Fiscală, prin adresa nr. ../23.07.2010 înregistrată la direcție sub nr. ../23.07.2010, asupra contestației formulate de **S.C. XX S.R.L.**

Contestația a fost formulată împotriva **Deciziei de impunere nr. ../10.06.2010** privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, a Raportului de inspecție fiscală nr. ../07.06.2010 și a Deciziei privind nemodificarea bazei de impunere nr. ../10.06.2010 emise de Activitatea de Inspecție Fiscală și are ca obiect suma de **aa lei** reprezentând:

- .. lei - taxă pe valoarea adăugată respinsă la rambursare;
- .. lei - majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată.

Constatand ca in speta sunt indeplinite dispozitiile art.205 alin.(1) si (2), art.207 alin.(1) si art.209 alin.(1) lit.a) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, Directia Generala a Finantelor Publice este competenta sa solutioneze contestatia formulata de **S.C. XX S.R.L.**

I. Petenta formuleaza contestatie impotriva Deciziei de impunere nr. ../10.06.2010, a Raportului de inspecție fiscală nr. ../07.06.2010 și a Deciziei privind nemodificarea bazei de impunere nr. ../10.06.2010, arătând următoarele:

Solicită admiterea contestației și:

- modificarea Deciziei de impunere nr. ../10.06.2010 în sensul acordării dreptului de deducere și aprobării la rambursare pentru suma de .. lei reprezentând taxa pe valoarea adăugată aferentă facturilor nr. ../31.07.2009, ../31.08.2009, ../30.09.2009, ../01.02.2010, ../01.03.2010 și ../01.04.2010 emise de către S.C. WW S.R.L.;
- anularea din raportul de inspecție fiscală a concluziilor aferente „acestei chestiuni”, ca fiind neîntemeiate, și anularea calculului accesoriilor aferente T.V.A. în sumă de .. lei;
- anularea Deciziei nr. ../10.06.2010 privind nemodificarea bazei de impunere.

În susținerea contestației petenta prezintă următoarele *motive*:

Taxa pe valoarea adăugată în sumă de .. lei aferentă facturilor sus menționate a fost respinsă la rambursare în mod neîntemeiat.

Din cuprinsul deciziei de impunere și a raportului de inspecție fiscală contestate se poate observa că „argumentul suprem”, iar în privința deciziei de impunere *singurul argument*, al respingerii la deducere a taxei pe valoarea adăugată îl constituie împrejurarea că, urmare a unei inspecții fiscale derulate în cursul anului anterior, prin decizia de impunere nr. ../17.07.2009 a fost respinsă la deducere taxa în sumă de .. lei înscrisă într-o factură de prestări servicii emisă de înscrisă S.C. WW S.R.L., iar contestația formulată de către S.C. XX S.R.L. împotriva acestei măsuri a fost respinsă de către D.G.F.P. prin decizia nr. ../17.09.2009.

În actele de inspecție fiscală contestate se mai precizează că deși s-a respins ca neîntemeiată contestația anterioară formulată, S.C. XX S.R.L. a continuat să înregistreze în contabilitate facturi emise de S.C. WW S.R.L. Faptul că D.G.F.P. a respins o contestație anterioară nu are nicio relevanță în cazul de față, având în vedere că litigiul anterior este în prezent în curs de soluționare la instanța de judecată care nu s-a pronunțat printr-o hotărâre judecătorească irevocabilă, astfel că „nu s-a statuat în mod definitiv cu privire la corectitudinea sau legalitatea raportului anterior contestat”.

În sistemul juridic românesc nu este aplicabilă „instituția precedentului judiciar”, iar o astfel de susținere este inacceptabilă câtă vreme facturile fiscale în discuție sunt diferite în cazul celor două decizii de impunere contestate. Înregistrarea facturilor emise de S.C. WW S.R.L. în contabilitate nu reprezintă o încălcare a legii ci o respectare a dispozițiilor fiscale, deoarece S.C. XX S.R.L. este obligată prin lege să înregistreze facturile care i-au fost emise în temeiul unui contract de prestări servicii legal și aflat în vigoare, analizabilă fiind, cel mult, chestiunea deductibilității și nu a înregistrării.

În ceea ce privește decizia de impunere contestată, menționarea acestui unic argument referitor la refuzul la rambursare a taxei pe valoarea adăugată echivalează cu o lipsă de motive.

În urma verificării la fața locului organele de inspecție fiscală au constatat că reprezentantul S.C. WW S.R.L. verifică și aprobă culorile impuse de clienți, așadar chiar au fost de față la efectuarea unor operațiuni, însă este absurd să se rețină că doar aceste prestații se efectuează.

S.C. XX S.R.L. beneficiază de serviciile prestate de S.C. WW S.R.L. în baza contractelor nr. ../27.02.2005 și nr. ../30.12.2009, obiectul acestor contracte constituindu-l efectuarea, de către domnul AF, administratorul societății prestatoare, de servicii precum:

- colectarea mostrelor de la clienți și aducerea lor la fabrica din B;
- verificarea calității culorilor de pe produsele de export și compararea lor cu mostrele de la beneficiari;
- controlul producției și a mostrelor;
- verificarea calității manoperei efectuate etc.

Se observă, astfel, că în sarcina prestatorului nu intră efectiv activitatea de producție a firelor, ci doar supravegherea și aprobarea din punct de vedere calitativ a operațiunilor de vopsire, de producere de fire imprimate în filatură în scopul asigurării conformității cu mostrele.

O altă activitate ocazională prestată este producerea de mostre și fire pentru noile colecții, în vederea trimiterii clienților, angajații S.C. XX S.R.L. neavând pregătirea profesională, tehnică și artistică necesară pentru efectuarea acestei activități.

Activitatea de colectare a mostrelor de către prestator și de prezentare a acestora la sediul potențialilor clienți se desfășoară în afara sediului S.C. XX S.R.L., astfel că organele de inspecție fiscală nu au putut asista.

Concluziile organelor de inspecție fiscală în sensul că prestările de servicii înregistrate în baza facturilor emise de SC WW SRL nu sunt efectiv prestate deoarece rapoartele de activitate nu conțin documente semnate și ștampilate care să facă dovada prestării efective a serviciilor, *sunt netemeinice fiind contrazise de documentele anexate la prezenta contestație, documente care au fost prezentate și în timpul inspecției fiscale.* Într-un astfel de caz nu se poate invoca libertatea de apreciere a organului fiscal, fiind în mod clar o eroare de apreciere, iar insistarea în această concluzie ar constitui o dovadă de nelegalitate.

În filatura noastră au fost angajate persoane care s-au calificat în majoritate la locul de muncă, societatea nu are personal tehnic de specialitate, iar în vopsitorie este angajat un inginer chimist.

Administratorul S.C. WW S.R.L., domnul AF, este persoana care are cunoștințele necesare în ceea ce privește producerea colecției de fire pentru anul următor de fabricație, producerea de mostre care se prezintă potențialilor clienți din Europa sau America, verificarea dacă produsele se realizează conform mostrelor. În fiecare lună este prezent în fabrică circa două săptămâni, în restul timpului asigurând comenzi privind desfacerea producției. Toate aceste lucrări nu le poate face o persoană din fabrică, care nu are experiență de lucru cu partenerii externi și care nu cunoaște cerințele pieții în domeniul filaturii.

Au fost respectate toate prevederile legale pentru aprobarea deductibilității taxei pe valoarea adăugată, respectiv art. 145 alin. (1) și (2) lit. a), art. 146 alin.(1) lit. a), art. 214 alin.(4) lit. m) din Codul fiscal; punctul 48 din Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal. Societatea a pus la dispoziția organelor de control toate documentele doveditoare: contracte, anexe, plan de lucru pentru 2009, rapoarte de lucru pentru lunile pentru care au fost înregistrate facturi, dovada necesității acestor activități (listă specializare angajați), dovezi cu privire la finanțările efective pentru societatea subscrisă ale serviciilor prestate de reprezentantul S.C. WW S.R.L., factura și dovada plății serviciilor, o notă explicativă în care ne-am exprimat punctul de vedere.

Petenta consideră că organele de inspecție fiscală și-au exercitat abuziv dreptul de apreciere garantat organului fiscal, în sensul că s-a procedat la contrazicere unei realități evidente și documentate corespunzător.

S.C. XX S.R.L. a beneficiat integral de serviciile în cauză, valoarea facturilor este conformă prețului prevăzut în contractul de prestări servicii și este susținută de rapoartele lunare. Taxa pe valoarea adăugată a fost achitată către societatea prestatoare care a virat-o către stat, statul beneficiind de suma menționată. În acest context, S.C. XX S.R.L. îi este garantat dreptul de deducere conform Codului fiscal.

Discuția privind deductibilitatea ar fi putut eventual să influențeze categoria cheltuielilor din perspectiva impozitului, dar nu poate afecta dreptul de a beneficia de rambursarea T.V.A., deoarece aceasta se raportează la efectivitatea plății, cu aplicare la data achitării sumei și la data prestării serviciilor.

Facturile în discuție reprezintă document justificativ din punct de vedere contabil, iar în ceea ce privește serviciile prestate documentele justificative le constituie rapoartele de producție și documentele anexă, documente depuse în copie la prezenta contestație.

În concluzie, petenta apreciază că organele de inspecție fiscală în mod nejustificat și nelegal au respins la rambursare T.V.A. în sumă de .. lei și au calculat accesorii pentru întârzierea la plată, iar în susținere depune înscrisuri (205 file).

II. Activitatea de Inspecție Fiscală Neamț a emis pentru S.C. XX S.R.L. în data de 10.06.2010, Decizia de impunere nr. .. privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, potrivit căreia:

• La punctul 2.2.1 „**Soluționarea decontului de taxă pe valoarea adăugată cu sume negative cu opțiune de rambursare**” se menționează următoarele:

- perioada verificata: 01.07.2009 – 31.07.2009;

01.09.2009 – 30.09.2009,

01.02.2010 – 28.02.2010;

01.03.2010 – 31.03.2010;

01.04.2010 – 30.04.2010;

- .. lei – taxă pe valoarea adăugată respinsă la rambursare;

- .. lei – majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată.

• La punctul 2.2.2 „Motivul de fapt” se menționează:

La inspecția fiscală s-a determinat o diferență de T.V.A. în sumă de .. lei pentru care nu s-a acordat drept de deducere. Taxa în sumă de .. lei este aferentă facturilor emise de S.C. WW S.R.L. reprezentând prestări servicii, facturi prezentate în anexa nr. 2 la raportul de inspecție fiscală.

În legătură cu facturile emise de furnizorul S.C. WW S.R.L. și consemnate în controlul anterior facem următoarele precizări:

Prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. ../17.07.2009 emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. ../17.07.2009 (perioada verificată 01.05.2009 – 31.05.2009) s-a respins la rambursare T.V.A. în sumă de .. lei aferentă prestărilor de servicii efectuate de S.C. WW S.R.L., pe motiv că documentele prezentate nu justifică prestarea efectivă a serviciilor respective.

S.C. XX S.R.L. formulează contestație împotriva Deciziei de impunere nr. ../17.07.2009 și a Raportului de inspecție fiscală nr. ../17.07.2009, iar prin Decizia nr. ../17.09.2009 privind soluționarea contestației emisă de D.G.F.P. prin Biroul soluționare contestații, a fost respinsă contestația ca neîntemeiată.

Cu toate că s-a respins contestația formulată S.C. XX S.R.L. a continuat să înregistreze în contabilitate facturile emise de S.C. WW S.R.L.

• La punctul 2.1.3 „Temeiul de drept” sunt înscrise următoarele acte normative:

- Legea contabilității nr. 82/1991 – art. 6 alin.(1) – înregistrarea în evidența contabilă a operațiunilor efectuate fără a deține document justificativ;

- Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal – art. 146 alin.(1) lit. a) – deducere fără document justificativ;

- Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal – art. 21 alin.(4) – justificarea realității serviciilor prestate de furnizori;
- H.G. nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Codului fiscal – pct. 48 – condiții cumulative pentru deducerea cheltuielilor cu serviciile de management, consultanță, asistență sau alte prestări de servicii;
- Decizia nr. V/2007 emisă de Înalta Curte de Casație și Justiție – TVA nu se poate deduce dacă documentele justificative nu conțin toate informațiile prevăzute de dispozițiile în vigoare;;
- O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală – art. 6 – exercitarea dreptului de apreciere. Organul fiscal este îndreptățit să aprecieze, în limitele atribuțiilor și competențelor ce îi revin, relevanța stărilor de fapt fiscale și să adopte soluția admisă de lege, întemeiată pe constatări complete asupra tuturor împrejurărilor edificatoare în cauză;
- O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală – art.119 și art. 120 – majorări de întârziere.

Decizia de impunere nr. ../10.06.2010 are ca anexă *Raportul de inspecție fiscală nr. ../07.06.2010* în care la Capitolul III punctul 2 “Constatări fiscale – Taxa pe valoarea adăugată deductibilă” se precizează:

Perioada supusă inspecției fiscale: 01.07.2009 - 30.04.2010.

La inspecția fiscală nu s-a acordat drept de deducere pentru T.V.A. în sumă de .. lei care este aferentă unui număr de 6 (șase) facturi emise de SC WW SRL în baza contractelor nr. ../17.02.2005 și nr. ../30.12.2009, reprezentând prestări de servicii pentru lunile iulie, august, septembrie 2009 și februarie, martie, aprilie 2010, facturi prezentate în anexa nr. 2.

În legătură cu aceste facturi se fac următoarele precizări:

Pentru prestările de servicii efectuate de SC WW SRL, S.C. XX S.R.L. nu a prezentat documente justificative (pentru colectarea mostrelor de la clienții beneficiarului, pentru certificarea calității produselor, a cheltuielilor pentru carburanți, deplasări, cazare, masă, documente privind personalul desemnat de prestator și calitatea acestuia în cadrul societății prestatoare de servicii).

Din verificarea la fața locului s-a constatat că toate operațiunile de vopsire a firelor sunt executate de angajații S.C. XX S.R.L., iar domnul FA numai verifică și aprobă culorile impuse de clienții firmei S din Italia (notele de comanda de la clienții S sunt adresate direct S.C. XX S.R.L.).

Sinteza constatărilor inspecției fiscale se prezintă astfel:

- suma negativă a T.V.A. solicitată la rambursarelei;..
 - suma negativă a T.V.A. cu drept de rambursarelei;
 - suma negativă fără drept de rambursarelei;
 - accesorii diferență T.V.A.lei.
- Activitatea de Inspecție Fiscală a emis pentru S.C. XX S.R.L. în data de 10.06.2010 **Decizia nr. .. privind nemodificarea bazei de impunere**, potrivit căreia, nu s-au constatat diferențe în ceea ce privește următoarele obligații fiscale verificate:

- Taxa pe valoarea adăugată – lunar -
 - perioada verificată: 01.08.2009 – 31.08.2009;
 - 01.10.2009 – 31.10.2009;
 - 01.11.2009 – 30.11.2009;
 - 01.12.2009 – 31.12.2009;
 - 01.01.2010 – 31.01.2010.

III. Luând în considerare motivele prezentate de contestatoare, documentele existente la dosarul cauzei, precum și actele normative în vigoare, se rețin următoarele:

1. Cauza supusa solutionarii este dacă Direcția Generală a Finanțelor Publice se poate pronunța cu privire la diferența de taxă pe valoarea adăugată în sumă de ..lei și majorările de întârziere aferente în sumă de .. lei stabilite în urma inspecției fiscale, în

condițiile în care S.C. XX S.R.L. depune la dosarul contestației documente noi neavute în vedere la efectuarea inspecției fiscale.

În fapt

S.C. XX S.R.L. a încheiat cu SC WW S.R.L. contractele de prestări servicii nr. ../27.02.2005 actualizat la 01.08.2007 și nr.../30.12.2009, obiectul acestora constituindu-l colectarea mostrelor de la clienți și aducerea lor la fabrica din B; verificarea calității culorilor de pe produsele de export și compararea lor cu mostrele de la beneficiari; controlul producției și a mostrelor, expedierea lor la potențialii clienți externi; verificarea calității manoperei efectuată de SC F SRL, pregătirea exportului la S, verificarea documentelor de export, efectuarea supravegherii tehnico-calitative a colecțiilor de fire, acordarea de consultanță tehnică și comercială în vederea optimizării producției. În data de 10 ianuarie 2009 părțile au încheiat o anexă la contractul din 2005 "Programul de lucru an 2009" care cuprinde activitățile programate a se efectua în anul 2009, detaliat pe fiecare lună în parte.

Cu facturile nr. ../31.07.2009, ../31.08.2009, ../30.09.2009, . ../01.02.2010, ../01.03.2010 și ../01.04.2010 prestatorul SC WW S.R.L. a facturat beneficiarului S.C. XX S.R.L. "prestări servicii conform contract ../2005 și contract nr. ../30.12.2009" în valoare totală de .. lei și T.V.A. aferentă în sumă de .. lei.

Prin Decizia de impunere nr. ../10.06.2010 contestată de petentă, organele de inspecție fiscală au stabilit că SC XX SRL nu are drept de deducere pentru taxa pe valoarea adăugată în sumă de ... lei, motivând astfel:

Prin Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. ../17.07.2009 emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. ../17.07.2009 (perioada verificată 01.05.2009 – 31.05.2009) s-a respins la rambursare T.V.A. în sumă de .. lei aferentă prestărilor de servicii efectuate de S.C. WW S.R.L., pe motiv că documentele prezentate nu justifică prestarea efectivă a serviciilor respective.

S.C. XX S.R.L. formulează contestație împotriva Deciziei de impunere nr. ../17.07.2009 și a Raportului de inspecție fiscală nr. ../17.07.2009, iar prin Decizia nr. ../17.09.2009 privind soluționarea contestației emisă de D.G.F.P. prin Biroul soluționare contestații, a fost respinsă contestația ca neîntemeiată.

Cu toate că s-a respins contestația formulată S.C. XX S.R.L. a continuat să înregistreze în contabilitate facturile emise de S.C. WW S.R.L.

În Raportul de inspecție fiscală nr. ../07.06.2010, anexă la decizia de impunere atacată în prezentul dosar, se mai precizează că pentru prestările de servicii efectuate de SC WW SRL, S.C. XX S.R.L. nu a prezentat documente justificative (pentru colectarea mostrelor de la clienții beneficiarului, pentru certificarea calității produselor, a cheltuielilor pentru carburanți, deplasări, cazare, masă, documente privind personalul desemnat de prestator și calitatea acestuia în cadrul societății prestatoare de servicii).

Petenta contestă măsura organelor de inspecție fiscală, motivând astfel:

- din cuprinsul deciziei de impunere și a raportului de inspecție fiscală contestate se poate observa că „argumentul suprem”, iar în privința deciziei de impunere *singurul argument*, al respingerii la deducere a taxei pe valoarea adăugată îl constituie împrejurarea că, *urmare a unei inspecții fiscale derulate în cursul anului anterior, prin decizia de impunere nr. ../17.07.2009 a fost respinsă la deducere taxa în sumă de.. lei înscrisă într-o factură de prestări servicii emisă de înscrisă S.C. WW S.R.L., iar contestația formulată de către S.C. XX S.R.L. împotriva acestei măsuri a fost respinsă de către D.G.F.P. prin decizia nr.../17.09.2009;*

- concluziile organelor de inspecție fiscală în sensul că prestările de servicii înregistrate în baza facturilor emise de SC WW SRL nu sunt efectiv prestate deoarece rapoartele de activitate nu conțin documente semnate și ștampilate care să facă dovada prestării efective a serviciilor, *sunt netemeinice fiind contrazise de documentele anexate la prezenta contestație (205 file), documente care au fost prezentate și în timpul inspecției fiscale.* Într-un astfel de caz nu se poate invoca libertatea de apreciere a organului fiscal, fiind în mod clar o eroare de apreciere;

- facturile în discuție reprezintă document justificativ din punct de vedere contabil, iar în ceea ce privește serviciile prestate documentele justificative le constituie rapoartele de producție și documentele anexă, *documente depuse în copie la prezenta contestație.*

În Referatul nr. .../22.07.2010 cu propuneri de soluționare a contestației emis de Activitatea de Inspecție Fiscală se precizează că *înscrisurile în număr de 205 file, anexate la contestație, reprezintă documente noi prezentate la depunerea contestației.* În legătură cu aceste documente organele de inspecție fiscală fac doar precizări cu caracter general, fără a proceda la o analiză detaliată a noilor documente.

În drept,

Referitor la regulile privind inspecția fiscală, O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, la art. 105 alin.(1) stipulează:

„Inspecția fiscală va avea în vedere examinarea tuturor stărilor de fapt și raporturile juridice care sunt relevante pentru impunere.”

Referitor la sarcina probei, actul normativ sus menționat, prevede următoarele:

Art. 64

„Forța probantă a documentelor justificative și evidențelor contabile

Documentele justificative și evidențele contabile ale contribuabilului constituie probe la stabilirea bazei de impunere. În cazul în care există și alte acte doveditoare, acestea vor fi luate în considerare la stabilirea bazei de impunere.”

Art. 65

„Sarcina probei în dovedirea situației de fapt fiscale

(1) *Contribuabilul are sarcina de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și a oricăror cereri adresate organului fiscal.*

(2) **Organul fiscal are sarcina de a motiva decizia de impunere pe bază de probe sau constatări proprii.”**

Referitor la dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată, Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, reglementează următoarele:

Articolul 145 alin.(2)

„Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:

a) *operațiuni taxabile;(…)”*

Art. 146 alin.(1)

„Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate sau **serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său**, să dețină o factură care să cuprindă informațiile prevăzute la art. 155 alin. (5);(…) ”

În situația dată, la soluționarea contestației organul competent are în vedere și prevederile art. 213 alin.(4) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, în care referitor la soluționarea contestației, se arată:

„Contestatorul, intervenienții sau împuterniciții acestora pot să depună probe noi în susținerea cauzei. În această situație, organului fiscal emitent al actului administrativ fiscal atacat sau organului care a efectuat activitatea de control, după caz, i se va oferi posibilitatea să se pronunțe asupra acestora.”

Față de motivele de fapt și de drept, reținem următoarele:

Inspecția fiscală trebuie să aibă în vedere examinarea tuturor stărilor de fapt și a raporturilor juridice care sunt relevante pentru impunere, *având sarcina de a motiva decizia de impunere pe bază de probe sau constatări proprii.* Contestatorul poate depune în susținerea cauzei documente și probe noi, chiar dacă acestea nu au fost analizate de organele de inspecție fiscală cu ocazia verificării efectuate.

Instrucțiunile de completare a formularului "Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală", prevăzute în anexa nr. 2 la

O.M.F.P. nr. 972/2006, detaliază modul de completare a informațiilor din formular în sensul că la punctul „Motivul de fapt” se va înscrie detaliat și în clar modul în care contribuabilul a efectuat o operațiune patrimonială, modul cum a tratat din punct de vedere fiscal sau cu influență fiscală și prezentarea consecinței fiscale, *ori în decizia de impunere atacată organele de inspecție fiscală nu au prezentat constatări proprii*, motivând doar că într-o cauză anterioară societății nu i s-a dat câștig de cauză.

Întrucât petenta depune documente noi în susținerea contestației care pot avea influență asupra diferenței de taxă pe valoarea adăugată contestate, se impune desființarea actului administrativ fiscal atacat în ceea ce privește taxa pe valoarea adăugată în sumă de .. lei, pentru a se analiza veridicitatea și realitatea acestor documente, iar organele de inspecție fiscală să aibă *„posibilitatea să se pronunțe asupra acestora”*.

Având în vedere cele reținute, organul de soluționare a contestației nu se poate pronunța asupra diferenței de taxă pe valoarea adăugată în sumă de .. lei și majorărilor de întârziere aferente în sumă de .. lei, urmând a se desființa parțial Decizia de impunere nr. ../10.06.2010 și Raportul de inspecție fiscală nr. ../07.06.2010 în ceea ce privește aceste sume. Organele de inspecție fiscală vor proceda la reanalizarea situației fiscale a contribuabilei ținând cont de prevederile legale, de motivațiile și documentele noi depuse la dosarul cauzei, urmând a întocmi un nou act administrativ fiscal, dacă va fi cazul, care va avea în vedere considerentele prezentei decizii de soluționare a contestației în ceea ce privește taxa pe valoarea adăugată respinsă la rambursare în sumă de .. lei și majorărilor de întârziere aferente în sumă de .. lei, în temeiul art. 216 alin.(3) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, care precizează:

„(3) Prin decizie se poate desființa total sau parțial actul administrativ atacat, situație în care urmează să se încheie un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere strict considerentele deciziei de soluționare.”

În speță se vor aplica și prevederile Ordinului Președintelui A.N.A.F. nr. 519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, care stipulează:

„12.7. Decizia de desființare va fi pusă în executare în termen de 30 de zile de la data comunicării, iar verificarea va viza strict aceeași perioadă și același obiect al contestației pentru care s-a emis decizia, inclusiv pentru calculul accesoriilor aferente.

12.8. Prin noul act administrativ fiscal, întocmit conform considerentelor deciziei de soluționare, nu se pot stabili în sarcina contestatorului sume mai mari decât cele din actul desființat, acesta putând fi contestat potrivit legii.”

2. Cauza supusă soluționării este dacă Direcția Generală a Finanțelor Publice se poate pronunța pe fond asupra Deciziei privind nemodificarea bazei de impunere nr. ../10.06.2010, în condițiile în care S.C. XX S.R.L. nu prezintă motivele de fapt și de drept pe care își întemeiază contestația.

În fapt,

Organele de inspecție fiscală au procedat la verificarea modului de înregistrare în evidența contabilă a taxei pe valoarea adăugată colectată și deductibilă, corelațiile între taxa pe valoarea adăugată înregistrată în jurnalele de vânzări și cumpărări, în balanța de verificare contabilă și în deconturile aferente lunilor august 2009, octombrie 2009, noiembrie 2009, decembrie 2009 și ianuarie 2010, *neconstatându-se diferențe*.

Ca urmare, Activitatea de Inspectie Fiscala din cadrul DGFP a emis Decizia privind nemodificarea bazei de impunere nr. ../10.06.2010, conform căreia *nu s-au constatat diferente* la obligatiile fiscale stabilite de societate, pentru taxa pe valoarea adăugată – decont lunar – perioada verificată:

- 01.08.2009 – 31.08.2009;
- 01.10.2009 – 31.10.2009;
- 01.11.2009 – 30.11.2009;
- 01.12.2009 – 31.12.2009;
- 01.01.2010 – 31.01.2010.

S.C. XX S.R.L. formulează contestație împotriva acestei decizii fără a-și motiva contestația, deși a solicitat anularea deciziei privind nemodificarea bazei de impunere.

În drept, cauza își găsește soluționarea în dispozițiile art. 206 alin.(1) lit.c) și lit.d) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care prevăd:

„(1) **Contestația se formulează în scris și va cuprinde: (...)**

c) motivele de fapt și de drept;

d) dovezile pe care se întemeiază; (...).”, coroborat cu prevederile art. 12.1 lit. b) din Ordinul Președintelui A.N.A.F. nr. 519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, care stipulează următoarele:

„12.1. Contestația poate fi respinsă ca: (...)

b) **nemotivată**, în situația în care contestatorul nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației sau argumentele aduse nu sunt incidente cauzei supuse soluționării; (...)

În soluționarea contestației, organul competent din cadrul D.G.F.P. Neamț a avut în vedere și prevederile art. 213 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, privind Codul de procedura fiscală, unde referitor la soluționarea contestației, se precizează expres faptul că:

“(1) [...]. Analiza contestației se face în raport de susținerile părților, de dispozițiile legale invocate de acestea și de documentele existente la dosarul cauzei. Soluționarea contestației se face în limitele sesizării”.

Față de cele prezentate în fapt și în drept, reținem că S.C. XX S.R.L. deși a contestat Decizia privind nemodificarea bazei de impunere nr. ../10.06.2010 nu a prezentat în contestație motivele de fapt și de drept care au stat la baza formulării acesteia.

Direcția Generală a Finanelor Publice nu se poate substitui societății contestatoare cu privire la motivele de fapt și de drept, care sunt elemente obligatorii și expres prevăzute de art. 206 alin.(1) lit.c) și d) din Codul de procedură fiscală, republicat, cu modificările și completările ulterioare, drept pentru care **urmează a se respinge ca nemotivată contestația petentei pentru acest capăt de cerere.**

Pentru considerentele arătate în conținutul deciziei și în temeiul prevederilor art. 210, art. 216 alin.(1) și (3) și art. 218 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată, se

DECIDE :

1. *Desființarea parțială* a Deciziei de impunere nr. ../10.06.2010 privind obligațiile suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală și a Raportului de inspecție fiscală nr. ../07.06.2010 emise, pentru **S.C. XX S.R.L.** de Activitatea de Inspecție Fiscală, pentru taxa pe valoarea adăugată respinsă la rambursare în sumă de .. **lei** și majorărilor de întârziere aferente în sumă de .. **lei**, urmând ca organele de inspecție fiscală să procedeze la o nouă verificare în conformitate cu prevederile legale incidente speței, care va avea în vedere considerentele prezentei decizii de soluționare a contestației.

2. *Respingerea ca nemotivată* a contestației formulate de S.C. XX S.R.L. împotriva Deciziei de nemodificare a bazei de impunere nr. ../10.06.2010 emisă de Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice.

Decizia de soluționare a contestației poate fi atacată la Tribunalul sau Curtea de Apel, funcție de cuantumul sumei contestate, conform art. 10 alin.(1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, în termen de 6 luni de la data comunicării acesteia, conform prevederilor legale.